

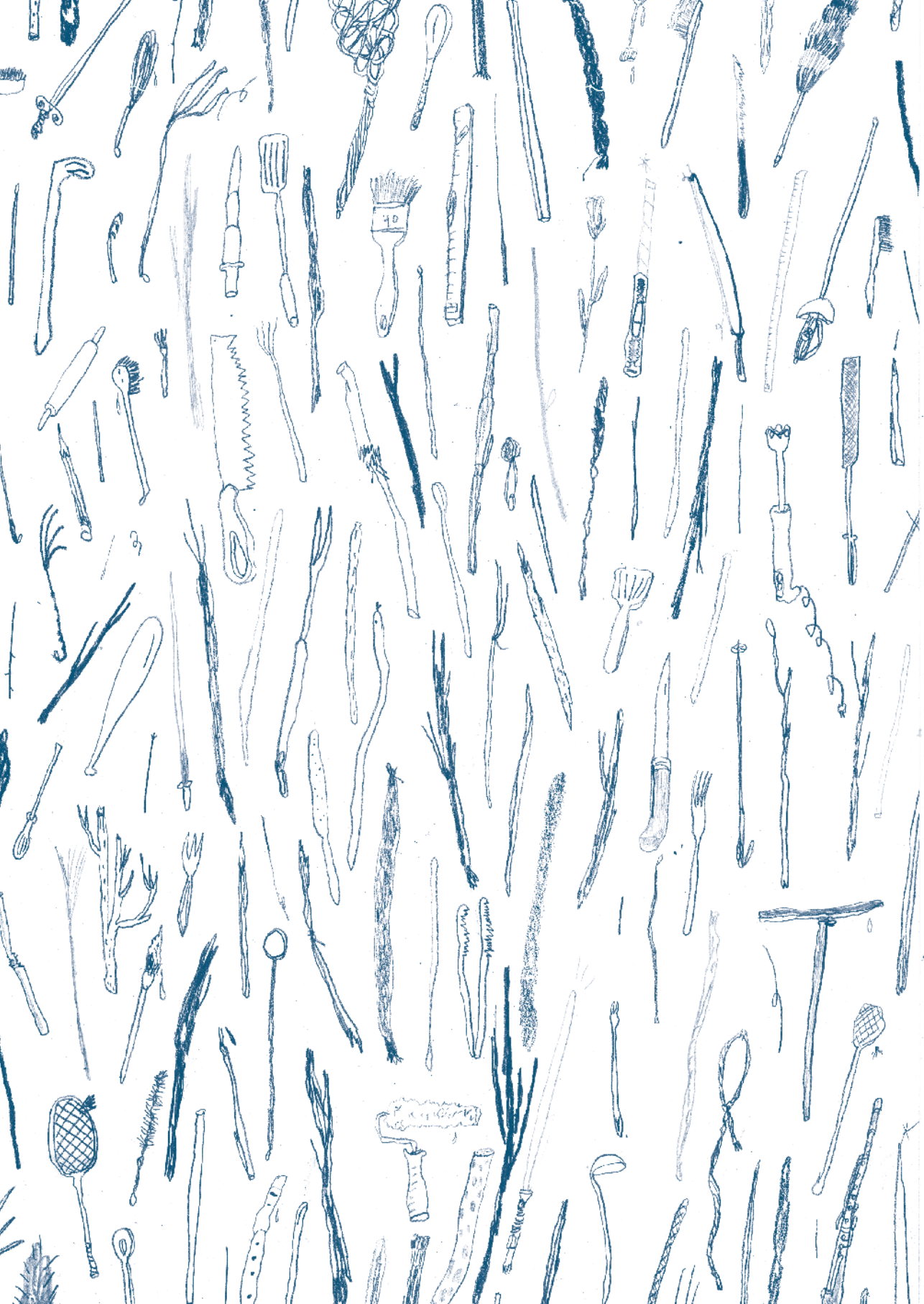
DE BLEKE BARON

DE EENHOORN

ANNA VERCAMMEN

MET ILLUSTRATIES VAN CHIARA LAMMENS

EN MUZIEK VAN DE ANALE FASE

DE BLEKE BARON

DE BLEKE

DE EENHOORN

Een
boektekst
naar
een
theater-
voorstelling
van
Anna
Vercammen
voor
Kopergietery
Gent.

Dank aan
Kopergietery
&
Cultuurcentrum
Brugge

BARON

ANNA VERCAMMEN

MET ILLUSTRATIES VAN **CHIARA LAMMENS**

EN MUZIEK VAN **DE ANALE FASE**

Misschien
speelt dit verhaal zich af in het verleden.
Misschien in de toekomst.
Misschien nu.

Dit verhaal speelt zich af in de tijd van de bleke baron.
De baron is zo bleek dat hij niet kan blozen.
Hij neemt altijd het laatste hapje,
ook als de anderen nog niets hebben gehad.
Hij is de leider van de onderwaterstaat.
Dat staat als een paal boven water!

GLORIE ZIJ HEM EN ZIJN PRAATSTOK!

De bleke baron heeft een
hele
grote
blinkende
praatstok.

Met edelstenen en goud en allerlei snufjes.
Omdat hij de praatstok heeft, weet hij alles
en daarom mag hij niet worden tegengesproken.
Regelmatig komt hij samen met de leiders
van andere staten en dan tonen ze hun
praatstokken aan elkaar.

Alle inwoners van de onderwaterstaat kennen het geboorteverhaal van de leider uit het hoofd. Dat hoort zo. In de scholen wordt het elke ochtend opgedreund. In de theaters voor aanvang van de voorstellingen. Op begrafenissen, op verjaardagsfeesten ...

LOF VOOR DE LEIDER

is belangrijk in de onderwaterstaat. De leider zorgt heel goed voor de inwoners van de onderwaterstaat. Dan wil je hem toch niet kwetsen door het verhaal van zijn geboorte niet uit je hoofd te leren?

Het gaat zo.

Op een wonderlijke sterrennacht, niet eens zo lang geleden, bracht een eenhoorn het schuim van de zee naar de bergen. Op een bergflank vol bloemen paarde de spierwitte eenhoorn met een bosgeest. Zeven maanden later, onder het licht van een nachtelijke regenboog, baarde de eenhoorn een mensenjongetje. Het jongetje zag zo wit, zo bleek, zo blank als plattekaas. Hij kon meteen staan, lopen én praten. De eenhoorn brak zijn hoorn af en sprak tot het jongetje:

'Hier, dit is de praatstok, jij hebt het nu voor het zeggen.'

De jongen klom op de rug van de eenhoorn en galoppeerde naar het kasteel. Daar nam hij plaats op de troon. Baron de bleke, de bleke baron:

De heerlijke leider
van onze onderwaterstaat.
Glorie zij hem en zijn praatstok.
Glorie zij hem en zijn
wonderlijke geboorte.

Onze staat kwam het geluk toe de bleke baron als leider te ontvangen.

**GLORIE
ZIJ HEM EN
ZIJN PRAATSTOK!**

De bleke baron komt vaak op tv met zijn vrouw en kinderen.
De baron heeft heel veel kinderen. Hij kent elk kind bij naam,
daarop is hij heel trots, want de kinderen hebben lange namen
en sommige kinderen lijken erg op elkaar.

De baron houdt heel veel van zijn onderdanen.
Op voorwaarde dat de onderdanen niet te veel zichzelf zijn.
Hij vindt het prettig als ze een beetje op hem lijken.
Neem hetzelfde kapsel als de baron.
Je zal zien hoe leuk dat staat!
Het kapsel van de baron is erg populair!

Onderdanen mogen niet te veel klagen.
Over het water dat hoog in de straten staat.
Of over honger.
De baron heeft ook wel eens honger,
maar hij klaagt nooit!

Onderdanen moeten genoeg spullen kopen.
De wereld is een winkel en de winkel moet draaien!
Onderdanen moeten zich nuttig maken,
vanaf het moment dat ze wakker worden
tot ze gaan slapen.

Onderdanen mogen niet te veel vragen stellen.
Over de zee die steeds dichterbij land komt
en wanneer de baron daar iets aan gaat doen.
Over waar alle dichters naartoe zijn.

Ze zijn op een nacht plots allemaal uit de
onderwaterstaat verdwenen. Zijn ze gevluht?

Als je per se vragen wil stellen, let er dan goed op dat je altijd
naar beneden gaat met je intonatie, dan valt het minder op!
De muren hebben oren!

Onderdanen moeten op elk moment beseffen
dat ze niet over de praatstok beschikken.
Ssst, lippen op elkaar en waad door het water.
Anders kom je op de lijst van de mensen die
een bedreiging vormen voor de praatstok
en voor de baron.

Op de verjaardag van de baron is het feest in de onderwater-
staat. Dat spreekt voor zich. Wie de leider niet viert,
wordt gevierendeeld.
Op zijn verjaardag wordt de praatstok extra opgeblonken
en is er altijd wel spektakel te beleven. Op zijn laatste
verjaardag liet de baron een hele hoop nieuwe sterren
aan de hemel zetten. Alle onderdanen moesten urenlang
bewonderend toekijken en ooooooh en aaaaah zeggen.
De sterren zijn namelijk van een uitzonderlijk goede kwaliteit.
Ze blijven stevig zitten en kunnen niet vallen.

Wat heb je aan vallende sterren?
Een wens doen?
De onderdanen hoeven niks te wensen.

De baron is goedgehartig. Hij geeft graag aan het volk.
Vooral met de bewoners van de armste wijken
leeft de baron erg mee. Het water staat er
een halve meter hoog.
Dankzij de baron hebben ze elke avond
iets om naar uit te kijken.
Een spiksplinternieuwe sterrenhemel!

OOOOH!